

[Søren P. Larsen.]

Medlemmer, der tilhører Regeringsblokken, og som for Resten ikke er talrigt til Stede her i Dag, virkelig med Sindsro vilde have set paa de Prisstigninger, der er foregaaet netop paa de beskyttede Virksomheders Omraade. Og jeg kunde have Lyst til at spørge — nu har vi jo en Minister til Stede —: Hvad afholder egentlig Regeringen fra at stille Betingelser over for de beskyttede Virksomheder med Hensyn til Prisudviklingen paa deres Omraade? Vi har faaet en Priskontrol, som vi af og til spørger efter, men naar vi har gjort det, hører vi ikke meget mere derom. Man kan blot tænke den Tanke til Ende, at der havde været et andet Flertal i Landstinget, og at Loven om Priskontrol ikke var vedtaget, jeg tror, at vi saa havde faaet at høre om Priskontrol baade i Tide og Utide. Nu hører vi ikke ret meget til den velsignelsesrige Virksomhed, der skal udfoldes derovre.

Jeg læser i Dag i den store „Social-Demokraten“ en ledende Artikel, hvori man opfordrer til Samarbejde mellem Arbejder og Bonde. Ja, der kan jo være noget i den meget Talen om Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, og det naturlige Udgangspunkt for et saadant Samarbejde vil jo være paa de Omraader, hvor der alt forefindes et Interessesfællesskab. Og det kan jeg forsikre for, der findes i hele den prismæssige Udvikling, vi har gennemlevet i de senere Aar. Jeg vil paastaa, at Forbrugerne i Byerne og Bondebefolkningen dybest set har fælles Interesse i Modstand mod den stærke Prisstigningspolitik, som vi har set ført gennem flere Aar; og hvis Regeringen skulde være sindet senere at sætte ind paa disse Omraader, tror jeg, der der vilde forefindes et naturligt Grundlag, et Udgangspunkt for et Samarbejde mellem det, man kalder Arbejder og Bonde, fordi Eksporterhvervenes Interesser og Forbrugerinteresserne falder ret nøje sammen; det tror jeg ogsaa at Befolkningen i Byerne godt kan indse. Hvor det f. Eks. drejer sig om Skibsbygning, gælder det jo om, at Skibene kan fremstilles til en saadan Pris, at der er Afsetningsmuligheder for dem der, hvor de skal sælges. Hvis Omkostningsniveauet stadig marcherer opad, betyder det en Underminering, en Undergravning af Konkurrenceevnen. Derfor kan man sige, som sandt er, at i Virkeligheden er der større Interessesfællesskab i Dag mellem Arbejder og Bonde, mellem Forbrugerne og Eksporterhvervenes Udøvere, end der har været længe. Vi ved jo godt, hvad der underhandles om bag de lukkede Døre for Øjeblikket,

det er nye Lønforhøjelser. Og naar disse nye Lønforhøjelser i Løbet af Vinteren og Foraaret bliver gennemført, saa vil man sandsynligvis faa nye Prisstigninger, og hvor længe det saa skal fortsætte med dette, ja, det er den Slags Ting, man nok kunde fristes til at spørge om. Jeg synes, at Virkningerne af Regeringens Politik paa dette som paa andre Omraader giver sig tydelige og iøjnefaldende Udslag.

Jeg ser endvidere i den store „Social-Demokraten“ for i Dag, at den højtærede Statsminister i Gaar har holdt en Tale, hvori han sagde: „Her gaar det godt!“ Dette er sat som Overskrift over et Afsnit af den højtærede Statsministers Tale af 12. December. Det kan ikke være paa Grundlag af Statsministerens Læsning af Statistiske Efterretninger for 6. December, Nr. 44, for der findes Side 273 en Opgørelse over Stigningen i Arbejdsløsheden her i Landet inden for de forskellige Fag, opgjort ved en Sammenligning mellem Oktober 1936 og Oktober 1937. Da jeg til Formiddag med Andagt gav mig i Lag med at læse Statsministerens Tale og kom til Afsnittet: „Her gaar det godt!“, saa tænkte jeg: Det kan da ikke være paa Grundlag af den talmæssige Opgørelse af Beskæftigelsesforholdene her i Landet, at man kan sige: Her gaar det godt!

Jeg skal nævne Tallene for nogle ganske faa Fag. Oktober 1936 var Ledighedsprocenten inden for Murerfaget 15,7, men i Oktober 1937 var den 31,3; for Hustømernes Vedkommende var der en Stigning fra 20,3 til 34,3. Og for at jeg nu ikke skal faa Skyld for at være ensidig, vil jeg tage Formerne: for deres Vedkommende var Ledighedsprocenten i Fjor 8,8, i Aar 16,4. Jeg skal ogsaa nævne nogle Tal fra beskyttede Virksomheder: Tekstilarbejderne havde i Oktober i Fjor en Ledighedsprocent paa 4,3, i Oktober 1937 13,9; Skotøjsarbejderne havde i Fjor en Ledighedsprocent af 16,7 og i Aar af 26,5. I alt var der 107 101 ledige, det vil sige — staar der i Statistiske Efterretninger — 24,3 pCt.

Statsministeren siger: Her gaar det godt! Det ved jeg nu ikke om man kan sige, naar hver fjerde af de organiserede Arbejdere er ledig ved Oktober Maanedes Udgang. Det er givet, at denne Ledighed først har Virkninger over for dem, der stødes ud i Arbejdsløsheden, men indirekte medfører det naturligvis en Svækkelse af de økonomiske Tilstande rundt om i Erhvervslivet, at hver fjerde af de organiserede Arbejdere ingen Indtægt har, men kun har en Understøttelse at tære paa, og det